

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě jednal dne 8. dubna 2016 ve veřejném zasedání v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Renaty Prausové a soudců JUDr. Jaroslavy Míketové a Mgr. Petra Tajduse o odvoláních **obžalovaného Kryštofa B., nar. xxx, poškozených Pavlína B., nar. xxx, Markéty B., nar. xxx, Ondřeje B., nar. xxx, Anny N., nar. xxx, Růženy H., nar. xxx, Josefa B., nar. xxx, Viléma W., nar. xxx, Filipa N., nar. xxx, Davida K., nar. xxx, Ivo K., nar. xxx, Antonína W., nar. xxx, Terezy W., nar. xxx, Karin W., nar. xxx**, proti rozsudku Okresního soudu v Karviné, pobočka v Havířově, ze dne 25.11.2015 č.j. 102T 217/2015-325, a rozhodl *takto*:

Z podnětu odvolání obžalovaného Kryštofa B. **zrušuje** se napadený rozsudek dle § 258 odst. 1 písm. e), f) odst. 2 tr.ř. ve výrocích o trestu, náhradě škody ohledně poškozených Pavlína B., Markéty B., Ondřeje B., Anny N., Růženy H., a za podmínek § 259 odst. 3 tr.ř. se **nově rozhoduje tak, že**

obžalovaný Kryštof B. se odsuzuje podle § 143 odst. 2 tr.zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr.zákoníku, k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **2 (dvou) roků a 8 (osmi) měsíců**.

Podle § 56 odst. 3 tr.zákoníku pro výkon trestu se zařazuje **do věznice s dozorem**.

Podle § 73 odst. 1, 3 tr.zákoníku ukládá se tomuto obžalovanému trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu **6 (šesti) let**.

Podle § 228 odst. 1 tr.ř. obžalovaný Kryštof B. je povinen zaplatit nemajetkovou újmu v penězích poškozeným:

- **Pavlině B.**, nar. xxx, bytem xxx, částku ve výši **500.000,- Kč.**,
- **Markétě B.**, nar. xxx, bytem xxx – částku ve výši **500.000,- Kč.**,
- **Ondřeji B.**, nar. xxx, bytem xxx – částku ve výši **500.000,- Kč.**,
- **Anně N.**, nar. xxx, bytem ul. xxx - částku ve výši **350.000,- Kč.**,
- **Růženě H.**, nar. xxx, bytem xxx, částku ve výši **350.000,- Kč.**

Podle § 229 odst. 2 tr.ř. se poškození Pavlína B., nar. xxx, Markéta B., nar. xxx, Ondřej B., nar. xxx, Anna N., nar. xxx, Růžena H., nar. xxx, se zbytkem nároku na nemajetkovou újmu v penězích o d k a z u j í se na řízení ve věcech občanskoprávních.

Ve výroku o vině, náhradě škody ohledně poškozených - Revírní bratrské pokladně, Slezská Ostrava, a poškozených Josefa B., nar. xxx, Viléma W., Filipa N., Davida K., Ivo K., Antonína W., Terezy W., Karin W. zůstává napadený rozsudek nezměněn.

Podle § 256 tr.ř. z a m í t a j í se odvolání poškozených Josefa B., nar. xxx, Pavlíny B., Markéty B., Ondřeje B., Anny N., Růženy H., Viléma W., nar. xxx, Karin W., nar. xxx, Terezy W., nar. xxx, Antonína W., nar. xxx, Ivo K., nar. xxx, Davida K., nar. xxx, Filipa N., nar. xxx.

Odůvodnění:

Napadeným rozsudkem byl obžalovaný Kryštof B., nar. xxx, uznán vinným pro jednání spočívající v tom, že dne 24.5.2015 v době kolem 18.05 hodin v Orlové, okres Karviná, po ul. Lazecká ve směru jízdy od Havířova do Orlové ke křižovatce s ul. V Zimném dole, po předchozí aplikaci psychotropní látky bez vážného důvodu řídil osobní motorové vozidlo zn. Opel Astra RZ: xxx, ač musel vědět, že je psychotropní látkou ovlivněn do té

míry, že není schopen bezpečně řídit motorové vozidlo, kdy v době řízení vozidla měl v krvi 5,9 ng/ml psychoaktivní látky delta-9-tetrahydrocannabinolu (THC), která je uvedena v příloze č. 4 – psychotropní látky zařazené do Seznamu I. podle Jednotné úmluvy o omamných látkách – nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek vydaného v návaznosti na § 44c odst. 1 písm. c) zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, kdy při odbočování na křižovatce ve směru na ul. V Zimném dole v důsledku řádného nesledování situace v silničním provozu, přehlédl ve směru jízdy od Orlové v přímém směru jízdy motocyklistu Josefa B. jedoucího na motocyklu zn. Yamaha RZ xxx, kterému nedal přednost v jízdě a vjel mu do jízdni dráhy, což vedlo ke střetu obou motorových vozidel, porušil tak ustanovení § 5 odst. 1, písm. b), odst. 2 písm. b) a ustanovení § 21 odst. 5 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích v platném znění, a způsobil dopravní nehodu, v důsledku které došlo k usmrcení řidiče motocyklu Josefa B., jež právně bylo kvalifikováno jako jednak přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku, jednak přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku. Odsouzen byl podle § 143 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 40 měsíců nepodmíněně. Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s dozorem. Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku mu byl dále uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 8 let. Podle **§ 228 odst. 1 tr.ř.** byl obžalovaný zavázán zaplatit na náhradu škody poškozeným Revírní bratrské pokladně, Michálkovická 10, Slezská Ostrava, částku ve výši 3.742,- Kč, Pavlíně B., nar. xxx, manželce zemřelého, nemajetkovou újmu ve výši 700.000,- Kč, Markétě B., nar. xxx, dceři zemřelého, nemajetkovou újmu ve výši 600.000,- Kč, zvýšeno o 20%, Ondřeji B., nar. xxx, synovi zemřelého, nemajetkovou újmu ve výši 600.000,- Kč, zvýšeno o 20%, Josefu B., nar. xxx, otci zemřelého, nemajetkovou újmu ve výši 500.000,- Kč, Anně N., nar. xxx, sestře zemřelého, nemajetkovou újmu ve výši 360.000,- Kč, Růženě H., nar. xxx, sestře zemřelého, nemajetkovou újmu ve výši 360.000,- Kč, všichni zastoupeni zmocněncem Mgr. René Gemmelem z AK Karviná-Fryštát, K. Sliwky čp. 126/1. Podle **§ 229 odst. 2 tr.ř.** se poškození Pavlína B., nar. xxx, Markéta B., nar. xxx, Ondřej B., nar. xxx, Josef B., nar. xxx, Anna N., nar. xxx, a Růžena H., nar. xxx, všichni zastoupeni zmocněncem Mgr. René Gemmelem z AK Karviná-Fryštát, K. Sliwky čp. 126/1, odkazují se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. Podle **§ 229 odst. 1 tr.ř.** se poškození Vilém W., nar. xxx, (švagr zemřelého), Karin W., nar. xxx, (švagrová zemřelého), Tereza W., nar. xxx, (neteř zemřelého), Antonín W., nar. xxx, (synovec zemřelého), Ivo K., nar. xxx, (synovec zemřelého), David K., nar. xxx, (synovec zemřelého), Filip N., nar. xxx, (synovec zemřelého), všichni zastoupeni zmocněncem Mgr. René Gemmelem z AK Karviná-Fryštát, K. Sliwky čp. 126/1, odkazují se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Proti tomuto rozsudku podali odvolání **obžalovaný Kryštof B. do výroku o trestu, náhradě škody a poškození Růžena H., Anna N., Josef B., Ondřej B., Markéta B., Pavlína B., Vilém W., Filip N., David K., Ivo K., Antonín W., Tereza W., Karin W.,** zastoupeni zmocněncem Mgr. René Gemmelem do výroku o náhradě škody. Poškození Růžena H., Anna N., Josef B., Ondřej B., Markéta B., Pavlína B., požadovali na náhradě škody vyšší částku, poškození Vilém W., Filip N., David K., Ivo K., Antonín W., Tereza W., Karin W. vyslovili nesouhlas s výrokem o náhradě škody, která napadeným rozsudkem jim přiznána nebyl a ve vztahu k jejich osobám byl učiněn výrok o odkazu s nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Z podnětu podaných odvolání Krajský soud v Ostravě v intencích ust. § 254 tr.ř. přezkoumal napadený rozsudek ve výroku o trestu, náhradě škody z hlediska vytýkaných vad, jakož i správnost postupu řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k následujícím závěrům.

Správnost a úplnost skutkových zjištění podaným odvoláním napadána není. Odvolací námitky jsou vedeny do výroku o trestu a náhradě škody. Odvolací soud ověřil, že skutkové i právní závěry, k nimž soud I. stupně dospěl, mají oporu v provedených důkazech, důkazní řízení proto je považováno za úplné, odpovídající ust. § 2 odst. 5 tr.ř.

Krajský soud z podnětu odvolání obžalovaného Kryštofa B. přezkoumal výrok o trestu napadeného rozsudku, kdy soud I. stupně ve smyslu ust. § 38, § 39 tr. zákoníku rozebral hlediska rozhodná při rozhodování o druhu, výměře a účelu trestu. Účelem trestu je chránit společnost před pachateli trestných činů, zabránit odsouzeným v dalším páčení trestné činnosti a vést je k tomu, aby vedli řádný život. Při aplikaci obecných zásad na konkrétní trestní věc musí být spolu s okolnostmi, které charakterizují osobu pachatele, hodnoceny i ostatní okolnosti, které spoluurčují stupeň škodlivosti činu pro společnost, zejména povaha a rozsah zaviněných následků. U obžalovaného Kryštofa B. jde o hrubé porušení pravidel silničního provozu spočívající v tom, že nesledoval řádně situaci v silničním provozu a přehlédl příjíždějícího motocyklistu Josefa B., kterému nedal přednost v jízdě. Došlo tak ke střetu a následnému smrtelnému zranění motocyklisty. Smrtelný následek střetu vozidla řízeného obžalovaným B. a motocyklu řízeného Josefem B. nastal za okolností, kdy obžalovaný byl řidičem po požití psychoaktivní látky delta-9-tetrahydrocannabinolu (THC), kdy v jeho krvi se nacházelo 5,9 mg/ml této látky, jež i s ohledem na následek jej vylučovala z bezpečného řízení motorového vozidla, a to i s ohledem na to, že biologický materiál byl odebrán dvě hodiny po nehodě, tedy v době nehody tato hladina THC mohla být ještě o něco vyšší. V tomto směru jde o závažnou trestnou činnost obžalovaného Kryštofa B., neboť takoví řidiči způsobují těžké dopravní nehody s vážnými tragickými následky a je třeba na ně působit odpovídajícím trestem, zejména též trestem zákazu činnosti spočívajícím v zákazu řízení motorových vozidel. Krajský soud však dospěl k závěru, že u obžalovaného je nutno vyhodnotit polehčující okolnost podle § 41 písm. o) tr. zákoníku, že dosud vedl řádný život, přitěžující okolnosti shledány nebyly. Při přihlédnutí ke společenské škodlivosti jeho jednání na základě zákonných okolností vyplývajících z výkladu ust. § 39 tr. zákoníku krajský soud vyhodnotil, že uložený trest odnětí svobody, jakož i trest spočívající v zákazu řízení motorových vozidel je nepřiměřeně přísný. Nelze přehlédnout, že řidič motocyklu před dopravní nehodou jel rychlostí 111 km/hod, což je výrazné překročení při limitu povolené rychlosti 90 km/hod. Zásadní a výlučné zavinění na dopravní nehodě však zůstává na straně obžalovaného řidiče Kryštofa B. V evidenční kartě řidiče je obsažen jeden záznam pro řízení pod vlivem alkoholu, kdy byla naměřena hodnota 0,36 promile alkoholu v krvi. Po vyhodnocení zjištěných skutečností odvolací soud uložený trest soudem I. stupně shledal nepřiměřeně přísným, proto rozhodl nově ve výroku o trestu. Obžalovaný Kryštof B. se odsuzuje podle § 143 odst. 2 tr. zákoníku, § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 2 roků a 8 měsíců, a to při rozpětí trestní sazby na jeden rok až šest let. Pro výkon trestu odnětí svobody byl obžalovaný zařazen do věznice s dozorem podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku, kdy toto zařazení do uvedeného typu věznice s ohledem na věk obžalovaného a dosavadní bezúhonnost, lze očekávat, že výkon trestu odnětí svobody splní svůj účel v případě obžalovaného Kryštofa B. Odvolací soud přisvědčil závěru soudu I. stupně o nutnosti uložení důraznějšího trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových

vozidel, nicméně co do délky tohoto trestu uložený trest v trvání 8 let, jak byl vyměřen soudem I. stupně, jde o trest nepřiměřeně přísný. Při fatálním následku, při zohlednění výše psychoaktivní látky v krvi obžalovaného, odvolací soud trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel nově uložil ve výši šesti let, po kterou obžalovaný nebude moci řídit motorová vozidla.

V adhezním řízení byly Krajským soudem v Ostravě jako soudem odvolacím posuzovány nároky na náhradu škody výše uvedených odvolatelů poškozených, kteří tyto nároky uplatnili prostřednictvím zmocněnce požadavkem na odčinění duševních útrap vzniklých usmrcením osoby jim blízké. Podaná odvolání byla zmocněncem rozvedena za každou osobu poškozeného zvlášť, nicméně s důvody obsahově shodnými, a to dle příbuzenského vztahu z dopravní nehody usmrcenému motocyklistovi Josefu B., nar. xxx.

Poškození Růžena H., sestra, Anna N., sestra, Josef B., otec, Ondřej B., syn, Markéta B., dcera, Pavlína B., manželka se připojili s nárokem na náhradu škody v trestním řízení s nárokem na náhradu nemajetkové újmy. Požadovali částku 1.000.000,- Kč s tím, že smrt Josefa B., nar. xxx, jim přinesla utrpení takového rozsahu, že jej nelze plně vyvážit žádným odškodněním.

Podle § 228 odst. 1 tr.ř. soudem I.stupně poškozeným byla napadeným rozsudkem stanovena povinnost obžalovaného zaplatit na náhradě škody, a to Pavlíně B., nar. xxx, manželce zemřelého, nemajetkovou újmu ve výši 700.000,- Kč, Markétě B., nar. xxx, dceři zemřelého, nemajetkovou újmu ve výši 600.000,- Kč, zvýšeno o 20%, Ondřeji B., nar. xxx, synovi zemřelého, nemajetkovou újmu ve výši 600.000,- Kč, zvýšeno o 20%, Josefu B., nar. xxx, otci zemřelého, nemajetkovou újmu ve výši 500.000,- Kč, Anně N., nar. xxx, sestře zemřelého, nemajetkovou újmu ve výši 360.000,- Kč, Růženě H., nar. xxx, sestře zemřelého, nemajetkovou újmu ve výši 360.000,- Kč.

Podle § 229 odst. 2 tr.ř. poškození Pavlína B., nar. xxx, Markéta B., nar. xxx, Ondřej B., nar. xxx, Josef B., nar. xxx, Anna N., nar. xxx, a Růžena H., nar. xxx, byli se zbytkem svého nároku na náhradu škody odkázáni na řízení ve věcech občanskoprávních.

Tito poškození v podaném odvolání, jež zaměřili do výroku o náhradě škody, jímž byli odkázáni se zbytkem nároku na řízení ve věcech občanskoprávních, v e s v ý c h n á m i t k á c h uvedli, že soud I. stupně se nevypořádal s rozhodnými skutečnostmi pro určení výše náhrady způsobené újmy. V podaném odvolání uvedli, že soud I. stupně postupoval podle své úvahy, metodiky NS ČR a rozsudku NS ČR sp.zn. 3Cdo 2535/2013, vycházel z původní základní částky zakotvené pro odškodnění pozůstalých v ust. § 444 již zrušeného o.z. a provedl navýšení o 110 % dle metodiky dovolacího soudu. Na základě těchto kritérií dospěl soud k částce 360.000,-Kč, kterou vůči odsouzenému přiznal, a v další části adhezního výroku byli poškození odkázáni na řízení ve věcech občanskoprávních. Namítáno dále bylo, že úvaha okresního soudu nevede k přiznané částce, pokud pro soud byla východiskem původní úprava zrušeného ust. § 444, pak se musela odvíjet od částky 175.000,-Kč, která představovala jednorázové odškodnění sourozence zemřelého. Po zvýšení o 110 % částka činí 367.500,-Kč. Z uvedeného je zřejmý nesoulad mezi úvahou soudu I. stupně a jeho závěry, kdy původní § 444 starého o.z. přiznával pro sourozence jednorázové odškodnění 175.000,-Kč, manžela zemřelého 240.000,-Kč. Poměrem představuje odškodnění sourozence 73 % odškodnění manžela, pozůstalé manželce bylo přiznáno soudem I.stupně

odškodnění ve výši 700.000,-Kč, což by odpovídalo dosavadní vyvíjející se judikatuře. Poukázáno dále bylo na ust. § 2957 NOZ, kdy musí být způsob a výše přiměřeného zadostiučinění určen tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné. Jimi jsou úmyslné způsobení újmy, zvláště pak způsobení újmy s použitím lsti, pohrůžky, zneužitím zavidlosti poškozeného na škůdci, násobením účinku zásahu jeho uváděním ve veřejnou známost, nebo v důsledku diskriminace poškozeného se zřetelem na jeho pohlaví, zdravotní stav, etnický původ, víru, nebo jiné obdobné závažné důvody. Obžalovaný nevhodně komentoval dopravní nehodu na sociální síti Facebook a na tzv. zdi svého profilu, kupř. se holedbal tím, že to měl i s vrtulníkem a tím dehonestoval pietu pozůstalých. Násobil tedy účinky zásahu jeho uvedením ve veřejnou známost. Další okolností je, že se nehody dopustil pod vlivem omamné a psychotropní látky marihuany, kterou před jízdou požil. Byť smrtelný následek nelze přičítat úmyslnému zavinění obžalovaného, způsobení dopravní nehody pod značným vlivem drogy více než dvojnásobek překračující limit vylučující způsobilost k řízení motorového vozidla je jiným obdobným závažným důvodem zvláštního zřetele hodným ve smyslu uvedeného ustanovení. Tyto dva důvody proto dle odvolatelů vedou ke zvýšení odškodnění pro příbuzné v pokolení přímém, jež se připojili k trestnímu řízení.

K této části odvolacích námitek podaných poškozenými osobami Pavlínou B., Markétou B., Ondřejem B., Annou N., Růženou H., Josefem B. odvolací soud po projednání věci konstatuje u této skupiny osob uplatňujících peněžité odčinění vzniklé nemajetkové újmy, a to náhradou peněžitou při usmrcení podle § 2959 NOZ následující. Ve smyslu tohoto zákonného ustanovení při usmrcení nebo zvláště závažném ublížení na zdraví odčiní škůdce duševní útrapy manželů, rodičů, dítěti nebo jiné osobě blízké peněžitou náhradou vyvažující plně jejich utrpení. Nelze-li výši náhrady takto určit, stanoví se podle zásad slušnosti. § 22 odst. 1 NOZ stanoví osoby příbuzných v řadě přímé, u jiných osob v poměru rodinném nebo obdobném, jež se pokládají za osoby sobě navzájem blízké, pokud by újmu, kterou utrpěla jedna z nich, druhá důvodně pocítovala jako újmu vlastní. Má se za to, že osobami blízkými jsou pak i osoby sešvagřené nebo osoby, které spolu trvale žijí. Zákon č. 89/2012 občanský zákoník k určení výše náhrady, neobsahuje paušální částky, jak byly stanoveny v § 444 odst. 3 zák. č. 40/1964 Sb. a nejsou zde tedy dány parametry, dle kterých se výše těchto částek s výjimkou formulace, že náhrada určí podle zásad slušnosti, jak se má určovat výše těchto částek. Při stanovení výše peněžité náhrady při usmrcení podle § 2959 NOZ odvolací soud přihlédl k předchozí právní úpravě obsažené v ust. § 444 odst. 3 zák. č. 40/1964 Sb. OZ, ustálené judikatuře, i metodice NS ČR k náhradě nemajetkové újmy na zdraví potažmo i při zohlednění náhrady za bolest a ztížení společenského uplatnění podle § 2958 NOZ, a při svém rozhodování jako základ **pro stanovení náhrady při usmrcení** podle § 2959 NOZ za podstatné pro určení výše náhrady je nutno považovat příbuzenský nebo partnerský vztah k zemřelému, jak vyplývá z ust. § 2959, resp. § 22 NOZ. Rovněž je nutno přihlédnout ke kritériím odvozeným od osoby škůdce, a to k jeho postoji, dopadu události do jeho duševní sféry, majetkovým poměrům škůdce, míře jeho zavinění na smrti. V úvahu je nutno vzít i okolnosti vyjmenované v § 2597 NOZ, jelikož se jedná o obecné zásady pro stanovení výše náhrady za nemajetkovou újmu. Odvolací soud proto po vyhodnocení příbuzenských vztahů pozůstalých osob Pavlínou B., Markétou B., Ondřejem B., Josefa B., Anny N., Růženy H. a výše uvedených kritérií dospěl k závěru, že podle zásad slušnosti je možno stanovit částku u pozůstalých manželů, event. partnerů, rodičů a dětí jako odpovídající částku ve výši **500.000,-Kč**. U jiných osob blízkých podle § 22 NOZ, a to u pozůstalých sourozenců, vnuků, **tj. 350.000,-Kč**. U snach a zeťů a dalších osob blízkých týkajících se švagra, švagrové, neteře, synovce odvolací soud neměl průkazným způsobem

prokázán nade vší pochybnost tvrzený příbuzenský vztah, a zjištění, jakého rozsahu či intenzity probíhal kontakt mezi těmito osobami, s ohledem na to, že za způsobenou nemajetkovou újmu vzniká soukromoprávní odpovědnost, v rámci níž zadostiučinění je poškozenými odvolateli požadováno formou reparace peněžité, bude třeba dále provádět k těmto zásadním skutečnostem další dokazování. V rámci adhezního řízení v trestním řízení je třeba z občanskoprávní úpravy vycházet, pokud jde o prokázání peněžního ekvivalentu osobního práva majetkové povahy a je na soudu po splnění formálních podmínek řádně a včas uplatněného nároku poškozeného na náhradu nemajetkové újmy v penězích vzniklé v důsledku trestného činu, nejprve zkoumat, zda poškozený utrpěl nemajetkovou újmu, která vznikla poškozenému v důsledku trestného činu obviněného, v případě, že se o nemajetkovou újmu jedná, posuzuje se, zda dosahuje takové intenzity, kdy není postačujícím jen morální zadostiučinění, ale poškozený má nárok na její náhradu v penězích. Aby v adhezním řízení o nároku takto uplatněného nároku na náhradu škody – nemajetkové újmě bylo rozhodováno, musí se jednat o takový zásah, který je objektivně způsobilý vyvolat nemajetkovou újmu a spočívá v porušení nebo ohrožení osobnosti fyzické osoby v její fyzické integritě. Musí se jednat o zásah neoprávněný, resp. protiprávní a musí být dána příčinná souvislost mezi oběma uvedenými předpoklady. V projednávané věci nadto jedná se o nedbalostní delikt a požadavek na nemajetkovou újmu v penězích je oddělitelný od ostatních nároků souvisejících s náhradou škody v trestním řízení, proto **je třeba, aby byl důsledně jako samostatný nárok na náhradu škody v návrhu poškozeného vymezen a řádně samostatně uplatněn.**

Krajský soud tak má za prokázáno, že jednotliví poškození, jak jsou uvedeni ve výroku o náhradě ve výroku podle § 228 odst. 1 tr. ř., kterým byl přiznán nárok na nemajetkovou újmu v penězích, tito poškození uplatnili řádně a včas uvedenou peněžitou náhradu nemajetkové újmy, avšak odvolací soud oproti soudu I. stupně rozhodl rozdílně částkami o její výši dle kritérií, jak jsou rozvedena výše v tomto rozhodnutí odvolacího soudu. Přiznal nemajetkovou újmu v penězích **v základních** výchozích částkách, tedy nižších oproti soudu I. stupně, pro tyto osoby **v nejužším** příbuzenském vztahu, a ve zbytku odkázal poškozené Pavlínu B., Markétu B., Ondřeje B., Annu N., Růženu H., Josefa B. na řízení ve věcech občanskoprávních. Toto rozhodnutí bylo učiněno z podnětu odvolání obžalovaného B. do výroku o náhradě škody, oproti odvolání těchto poškozených, jejichž odvolání nebylo shledáno důvodným.

Odvolání poškozených Viléma W., Karin W., Terezy W., Antonína W., Ivo K., Davida K., Filipa N., o jejichž nárocích soudem I. stupně bylo rozhodnuto výrokem podle § 229 odst. 1 tr. ř. bylo zamítnuto odvolacím soudem pro jeho nedůvodnost, jak je rozvedeno výše ohledně neprokázání předmětného nároku co do jeho důvodu a konečně i výše. Je nutno uvést, že další řízení ve věci náhrady škody pro nepochybně rozsáhlejší dokazování potřebných skutečností přesahuje rámec trestního řízení v nyní projednávané věci.

Nepřípadnou je shledána námitka odvolatelů poškozených o dvojnásobku překračujícím limit ovlivnění návykovou látkou ke způsobilosti řídit motorové vozidlo s tím, že obžalovaný se nacházel ve stavu vylučujícím způsobilost řídit motorové vozidlo, což je shledáno odvolateli poškozenými též to, co lze pojmově obsáhnout pod „jiným obdobným závažným důvodem zvláštního zřetele hodným ve smyslu ust. § 2957 NOZ“. V této souvislosti je třeba uvést, že hodnota **2 ng/ml** delta-9-tetrahydrocannabinolu (9-THC) je limitní hodnota návykové látky v krevním vzorku, což ve smyslu nařízení vlády č. 41/2014 Sb. o stanovení jiných návykových látek a jejich limitních hodnot při jejich dosažení

v krevním vzorku řidiče, kdy se řidič považuje za **ovlivněného** takovou látkou. Pojmově tedy není ovlivnění návykovou látkou totéž, co verbálně je vyjádřeno *stavem vylučujícím bezpečné řízení motorového vozidla*.

Krajský soud v Ostravě jako soud odvolací rozhodl po projednání věci výrokem, jak je uveden v tomto rozhodnutí odvolacího soudu.

P o u č e n í :

I. Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

II. Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání, které lze podat ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím soudu I. stupně.

Dovolání mohou podat:

- a) nejvyšší státní zástupce ve prospěch i v neprospěch obžalovaného
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku rozhodnutí senátu, který se ho bezprostředně dotýká.

Obžalovaný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obžalovaného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Příslušný k rozhodnutí o podaném dovolání je Nejvyšší soud České republiky v Brně.

V dovolání musí být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se odvolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí odvolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) - 1) nebo § 265b odst. 2 tr.ř., o které se dovolání opírá.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Ostravě dne 8.4. 2016

JUDr. Renata PRAUSOVÁ, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Marie Bočková